Lietas Nr. C14024715
Lietas arhīva Nr. C-0247-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Gulbenē 2015.gada 26.oktobrī

Gulbenes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M.Bogdane
ar tiesas sēžu sekretāri A.Upīti,
piedaloties prasītāja – /pers. A/ (/pers. A/) pārstāvim /pers. C/,
atbildētāja – /pers. D/ pārstāvim zvērinātam advokātam Normundam Liepiņam
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ (/pers. A/) prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ (/pers. A/) (turpmāk tekstā – prasītājs) pārstāvis iesniedzis Gulbenes rajona tiesā prasības pieteikumu prasībā pret /pers. D/ (turpmāk tekstā – atbildētāju) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013. gada 23. septembrī starp Prasītāju kā izīrētāju un /pers. D/ (turpmāk tekstā - Atbildētājs), personas kods /personas kods/, kā īrnieku tika noslēgts Dzīvojamo telpu īres līgums (turpmāk tekstā - Līgums) (Pielikums Nr.2), saskaņā ar kuru Prasītājs nodeva un Atbildētājs pieņēma atlīdzības lietošanā dzīvokli ar kopējo platību 74.6m^2, kurš atrodas /adrese/, ar kadastra numuru /numurs A/(turpmāk tekstā - Nekustamais īpašums).

Atbilstoši Līguma 2.1., 2.2.punktā noteiktajam, Atbildētājs līdz katra mēneša 23.datumam apņēmās veikt īres maksas maksājumu 645.00 EUR (seši simti četrdesmit pieci euro un 00 centi) apmērā uz Prasītāja norādīto bankas norēķinu kontu kredītiestādē. Saskaņā ar Līguma 2.4.punktu un mutisko vienošanos, kas tika panākta starp Prasītāju un Atbildētāju, komunālos pakalpojumus atbilstoši namīpašuma apsaimniekotāju izsniegtajiem rēķiniem apmaksā Prasītājs, savukārt Atbildētājs kopā ar kārtējo īres maksas maksājumu kompensē komunālo pakalpojumu apmaksu visā to apjomā.

Sakarā ar to, ka Atbildētājs nebija veicis kārtējo īres maksas maksājumu, 2014.gada 21.maijā Prasītājs ar elektroniskā pasta starpniecību nosūtīja Atbildētājam vēstuli (Pielikums Nr.3) ar lūgumu veikt īres maksas maksājumu 640.00 EUR (seši simti četrdesmit euro un 00 centi) apmērā par nenomaksāto maija mēnesi, kā arī kompensēt komunālo pakalpojumu apmaksu par februāra, marta un aprīļa mēnešiem 559.27 EUR (pieci simti piecdesmit deviņi euro un 27 centi) apmērā, atbilstoši Līguma 2.4.punktā minētajiem nosacījumiem.

2014.gada 23.maijā Atbildētājs Prasītājam nosūtīja atbildes vēstuli, kurā norādīja, ka kopš maija mēneša Nekustamo īpašumu nelieto un it kā esot par to informējis Prasītāju. Jāatzīmē, ka Prasītājs brīdinājumu par Līguma priekšlaicīgu laušanu no Atbildētāja nav saņēmis.

Saskaņā ar Līguma 5.1.punktu, noslēgtais Līgums ir spēkā līdz 2014.gada 23.septembrim. Priekšlaicīga Līguma laušana ir pieļaujama, ievērojot Līguma 5.8.punkta nosacījumus, proti, jebkurai no Pusēm ir tiesības izbeigt Līguma darbību, brīdinot par to otru Pusi rakstveidā vismaz 2 (divus) mēnešus iepriekš. Līguma darbībai izbeidzoties, Puses sastāda pieņemšanas - nodošanas aktu, kas, atbilstoši Līguma 5.11 .punktam, ir apliecinājums tam, ka Līguma darbība tiek izbeigta.

Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī faktu, ka netika sastādīts pieņemšanas -nodošanas akts, kas, atbilstoši Līguma 5.11.punktam, ir apliecinājums tam, ka Līguma darbība tiek izbeigta, nav likumīga pamata prezumēt, ka Līguma darbība tika priekšlaicīgi izbeigta.

Saskaņā ar NORDEA BANK 2014.gada 7.jūlija izdruku no Prasītāja bankas konta par laika posmu no 2013.gada 20.septembra līdz 2014.gada 1.jūlijam

No iepriekš minēta izriet, ka Atbildētājs ir pārstājis veikt maksājumus par Nekustamā īpašuma īri 2014.gada 22.aprīlī. Rezultātā ir uzkrājies īres maksas parāds 2580.00 EUR (divi tūkstoši pieci simti astoņdesmit euro un 00 centi) apmērā par nenomaksātajiem maija, jūnija, jūlija un augusta mēnešiem.

Saskaņā ar Līguma 2.3punktu Prasītājam ir tiesības aprēķināt līgumsodu 0.5% apmērā no īres maksas par katru nokavēto dienu, t.i., līgumsods par vienas dienas nokavējumu ir 3.23 EUR (trīs euro un 23 centi) - 0.5% no 645.00 EUR (seši simti četrdesmit pieci euro un 00 centi) jeb īres maksas. Ņemot vērā iepriekš minēto, līgumsods par maija mēnesi ir 96.90 EUR (deviņdesmit seši euro un 90 centi), 100.13 EUR (viens simts euro un 13 centi) par jūnija mēnesi, 96.90 EUR (deviņdesmit seši euro un 90 centi) par jūlija mēnesi un 100.13 EUR (viens simts euro un 13 centi) par augusta mēnesi. Tādējādi līgumsods par nenomaksātajiem maija, jūnija, jūlija un augusta mēnešiem kopā ir 394.06 EUR (trīs simti deviņdesmit četri euro un 6 centi) *(Aprēķins veikts atbilstoši Līguma 2.3.punktā noteiktajam).*

Ņemot vērā godīgas darījuma prakses nosacījumus, un Civillikuma 1716.panta trešajā daļā un 1717.pantā noteikto, līgumsoda apmērs tiek samazināts līdz 10 procentiem no pamatparāda, proti, līgumsoda apmērs par 122 (viens simts divdesmit divām) nokavētām dienām tiek noteikts 258.00 EUR (divi simti piecdesmit astoņi euro un 00 centi).

Pēdējo maksājumu par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem Atbildētājs veicis 2014.gada 4.martā par janvāra mēnesi, tādējādi uz doto brīdi ir uzkrājies parāds par, nekompensētajiem komunālajiem pakalpojumiem februāra, marta, aprīļa, maija, jūnija, jūlija un augusta mēnešos. Kopējā parāda summa par iepriekš minētajiem mēnešiem ir 1072.52 EUR (viens tūkstotis septiņdesmit divi euro un 52 centi) (Pielikums Nr.5). Tā kā komunālos pakalpojumus Atbildētāja vietā ir nomaksājis Prasītājs, atbilstoši Līguma 2.4.punktā noteiktajam, Atbildētājam ir pienākums kompensēt nenomaksātos komunālos pakalpojumus visā to apjomā.

2014.gada 26.maijā Prasītājs saņēma no Atbildētāja vēstuli ar paziņojumu par to, ka Nekustamā īpašuma atslēgas ir iemestas pastkastītē. Saistībā ar vēstulē minēto, Prasītājs 2014.gada 2.jūlijā ieradās Latvijā, lai veiktu Nekustamā īpašuma apsekošanu.

2014.gada 3.jūlijā Prasītājs kopā ar pieacinātajām personām ieradās uz Nekustamā īpašuma apsekošanu. Apsekošanas gaita un

tiesiski nozīmīgi apstākļi tika fiksēti Dzīvojamo telpu /adrese/ apsekošanas aktā (turpmāk tekstā - Apsekošanas akts) (Pielikums Nr.6).

No minētā Apsekošanas akta izriet, ka, ieejot Nekustamajā īpašumā, tika konstatēti sekojošu mantu bojājumi - izlietne (Pielikums Nr.7), dīvāns (Pielikums Nr.8). Atbilstoši Līguma 5.2.punktā noteiktajam, Līguma noslēgšanas dienā Atbildētājs iemaksāja Prasītājam drošības naudu 645.00 EUR (seši simti četrdesmit pieci euro un 00 centi) apmērā (turpmāk tekstā - Drošības nauda). Saskaņā ar Līguma 5.11.punktu, gadījumā, ja Nekustamā īpašuma apsekošanas brīdī tiek konstatēti bojājumi, kas radušies Atbildētāja vainas dēļ, Prasītājam ir tiesības samazināt izmaksājamās Drošības naudas apmēru atbilstoši nodarīto zaudējumu apmēram. Iepriekš minēto bojājumu apmērs sastāda 670.00 EUR (seši simti septiņdesmit euro un 00 centi). Ņemot vērā iepriekš minēto un godīgas darījuma prakses nosacījumus, Prasītājs samazina nodarīto bojājumu apmēru līdz iemaksātās Drošības naudas apmēram, t.i., 645.00 EUR (seši simti četrdesmit pieci euro un 00 centi).

Pamatojoties uz Līguma 5.13.punktā, 5.14.punktā, 5.15.punktā minētajiem nosacījumiem, 2014.gada 28.jūlijā uz Atbildētāja norādīto dzīvesvietas adresi tika nosūtīta brīdinājuma vēstule ar pieprasījumu izpildīt savas saistības, kas Atbildētājam izriet no noslēgtā Līguma.

2014.gada 2.septembrī sakarā ar glabāšanas termiņa notecējumu iepriekš minētā brīdinājuma vēstule tika nosūtīta atpakaļ sūtītājam. Ņemot vērā apstākli, ka Atbildētājs līdz šim brīdim nav veicis nekādas darbības strīda atrisināšanai pārrunu ceļā, tika pieņemts lēmums risināt strīdu tiesību aktos noteiktajā kārtībā vispārējā Latvijas Republikas tiesā.

Ņemot vērā prasībā norādīto, ievērojot 2015.gada 9.aprīļa pieteikumu par prasības summas palielināšanu, un, pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, 1651.pantu, 1652.panta trešo dalu, 1662.pantu, 1716.pantu, 1717.pantu, 1720.panta otro daļu, 1765.pantu un Civilprocesa likuma 34.panta pirmās dalās pirmo punktu, 41.panta pirmo dalu, 44.panta pirmās dalās pirmo punktu, 195.pantu, 197.panta pirmo dalu, kā arī Līguma 2.L, 2.2., 2.3., 2.4., 5.1.. 5.2.. 5.8.. 5.11., 5.13., 5.14., 6.L, 6.2.punktiem, prasītājs lūdz:

1) uzlikt par pienākumu atbildētājam samaksāt parāda summu 4074.04 EUR (četri tūkstoši septiņdesmit četri eiro un 04 centi), kas sastāv no:

īres maksas parāda 2580.00 EUR (divi tūkstoši pieci simti astoņdesmit eiro un 00 centi);

līgumsoda 258.00 EUR (divi simti piecdesmit astoņi eiro un 00 centi);

nekompensēto komunālo pakalpojumu parāda 1072.52 EUR (viens tūkstotis septiņdesmit divi eiro un 52 centi);

likumiskajiem procentiem 163.52 EUR (viens simts sešdesmit trīs eiro un 52 centi).

2) uzlikt Atbildētājam par pienākumu atlīdzināt Prasītājam tiesāšanās izdevumus 395.86 EUR (trīs simti deviņdesmit pieci eiro un 86 centi), kas sastāv no:

valsts nodevas samaksas 391.16 EUR (trīs simti deviņdesmit viens eiro un 16 centi);

ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas 4.70 EUR (četri eiro un 70 centi).

3) uzlikt Atbildētājam par pienākumu atlīdzināt Prasītājam juridisko pakalpojumu izdevumus 250.00 EUR (divi simti piecdesmit eiro un 00 centi) apmērā;

4) noteikt Prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus, t.i., seši procenti no simta gadā.

Atbildētājs iesniedzis rakstveida paskaidrojumu par prasību. Atbildētājs norāda, ka prasītāja prasību neatzīst pilnībā, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu sekojošu iemeslu dēļ.

1.Pats prasītājs norāda, ka 2014. gada 23. maijā ir saņēmis no atbildētāja vēstuli, kurā atbildētājs norādījis, ka nekustamo īpašumu vairs nelieto, tāpēc atbildētājam nav pamata arī maksāt par nesaņemtu pakalpojumu. Atbildētājs, jau pirms 23.05.2014. informējis prasītāju, ka ir izbeidzis lietot izīrēto īpašumu.

2. Pats prasītājs atzīst, ka ir saņēmis no atbildētāja paziņojumu par īres izbeigšanu, un ka īpašuma atslēgas 26.05.2014. ir iemestas prasītāja pastkastītē, kas bija aizslēgta, un kuras atslēgas ir prasītājam.

3. Līdz ar to pats prasītājs atzīst, ka īres attiecības ir izbeigušās 2014. gada maijā.

4. Prasītājs norāda, ka tikai pēc vairāk kā mēneša esot ieradies apsekot īpašumu, un, nepieaicinot atbildētāju, esot konstatējis kaut kādus bojājumus, ko atbildētājs nav ne nodarījis, ne par tiem atbildētājam kaut kas ir zināms. Cik noprot, tādā veidā prasītājs vēlas paturēt atbildētāja iemaksāto drošības naudu.

5. Uzskata, ka atbildētājam nav pienākums maksāt par nesaņemtu īres pakalpojumu, tāda prasītāja nostāja ir pretrunā ne tikai šībrīža civiltiesību principiem, bet arī Eiropas nostājai par taisnīgu tiesību izmantošanu.

Ņemot vērā paskaidrojumā norādīto, atbildētājs lūdz tiesu prasītāja prasību noraidīt pilnā apmērā.

Tiesas sēdēs prasītāja pārstāvis uztur prasību visā apjomā uz prasībā norādītā pamata. Uzskata, ka līguma darbība turpinājās līdz pat 2014.gada 23.septembrim. Ja arī atbildētāja puse uzskata, ka līgums tika uzteikts, tad jāņem vērā līguma 5.8.punkts - ir jārēķina 2 mēneši. Par pēdējo septembra mēnesi maksājumi no atbildētāja netiek prasīti. Uzskata, ka atbildētāja rīcības rezultātā bojāta prasītāja manta, bojāts dīvāns un izlietne. Aprēķinātais zaudējuma apmērs atbilst atbildētāja iemaksātajai drošības naudai. Lūdz apmierināt prasību pilnā apmērā, lūdz piedzīt no atbildētāja tiesāšanās izdevumus – tiesas izdevumus EUR 395,86 apmērā un par juridiskajiem pakalpojumiem EUR 577,-. Precizē, ka lūdz taisīt spriedumu par piedziņu, nevis par pienākuma uzlikšanu. Līdz 2014.gada janvārim, ieskaitot, atbildētājs ir veicis samaksu par komunālajiem maksājumiem. Vēlāk atbildīgajiem dienestiem bija rekonstrukcija, tāpēc rēķins izrakstīts par trīs mēnešiem kopā. Izīrētais dzīvoklis atbildētājam tika nodots ar pieņemšanas-nodošanas aktu. Minētais akts lietā nav iesniegts, jo prasītāja pārstāvja rīcībā šāda akta nav. No lietā iesniegtās elektroniskās sarakstes secināms, ka atbildētājs nebija atbilstoši brīdinājis prasītāju par līguma laušanu. Dzīvoklis tika apsekots bez atbildētāja piedalīšanās, jo viņš neizrādīja ieinteresētību. Norāda, ka vidusmēra saprātīgs cilvēks neuzņemtos maksāt līgumā norādīto ikmēneša maksājumu, ja dzīvoklī atrastos mantas tādā stāvoklī, kādā tās tika konstatētas, apsekojot dzīvokli. Izlietne mainīta, jo no tās tecējis ūdens uz grīdas. Dīvāns ir bojāts, ar pleķiem, ar izsmēķiem. Komunālo pakalpojumu rēķins par februāri, martu aprīli atbildētājam izsniegts aprīļa beigās. Pārstāvis nevar precīzi izskaidrot rēķinus saistībā ar juridisko pakalpojumu sniegšanu. Piekrīt, ka faktiski pēc 2014.gada 3.jūlija prasītājs pārņēma dzīvokli savā valdījumā. Prasītāja pārstāvis apstrīd, ka /pers. D/ uzteica līgumu priekšlaicīgi. Nepastāv strīds, ka lietā esošā e-pasta sarakste notikusi starp pusēm. 2014.gada 3.jūlijā prasītājs apsekoja dzīvokli, taču to nepārņēma. Dzīvoklī atbildētāja mantas netika konstatētas. Atslēgas bija pastkastītē. Pārstāvja rīcībā nav informācijas vai atbildētājs pēc 2014.gada 3.jūlija lietoja dzīvokli, vai atbildētājam vispār šāda iespēja bija. Piekrīt, ka nokavējums par komunālo pakalpojumu maksājumu februāri, martu, aprīli rēķināms no brīža, kad atbildētājam tika izsniegts rēķins.

Lietas 27.lapā esošais rēķins ir par 4 mēnešiem – par februāri, martu, aprīli, maiju. Prasītāja pārstāvis norāda, ka , visticamāk, rēķins ir izsniegts maija beigās. Tāpēc no pieteikumā par prasības summas palielināšanu norādītajām nokavējuma dienām saistībā ar minēto rēķinu atņemamas 90+30 nokavējuma dienas. Prasītājs vairākkārtēji aicināja atbildētāju piedalīties dzīvokļa apsekošanā, taču nekāda atbilde no pretējās puses nebija. Lietas 85.lapā esošo maksājumu dokumentu neņemt vērā, jo tas neattiecas uz lietu.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis norāda, ka ir pilnvarots neatzīst prasību pilnā apjomā. Lūdz lietu vērtēt pēc būtības,

ne tikai pēc formāliem paziņojumiem. 2014.gada 23.maijā atbildētājs paziņojis, ka dzīvokli nelieto, atslēgas iemeta pastkastītē. Pārstāvis ir pārliecināts, ka šis paziņojums ir tulkojums kā līguma laušana. Atbildētājam faktiski nebija iespējams nodot dzīvokli atbilstoši līgumā noteiktajam, jo prasītājs Latvijā neatradās. Par to strīda nav. Līgumā norādītā pārstāvja nebija. Vismaz atbildētājam par to nekas nebija zināms. Prasītājs ieradās 2014.gada 3.jūlijā, lai apsekotu dzīvokli. Ja maija mēnesī /pers. D/ paziņojis par līguma laušanu, ievērojot līgumā norādītos divus mēnešus, tad īres maksa varētu būt jāmaksā tikai par maiju, jūniju un jūliju. Prasītāja lūgums par līgumsodu un nokavējuma procentiem nav apmierināms. Rēķini iesniegti tikai aprīļa beigās vai maija mēnesī. Norāda, ka neredz pierādījumus, ka prasītājam ir nodarīti zaudējumi atbildētāja rīcības rezultātā. Ja pieņem, ka /pers. D/ nav kaut ko samaksājis, tad samaksā jāieskaita EUR 645,-, ko /pers. D/ samaksājis pie līguma noslēgšanas. Uzskata, ka nevar sabiedrības ar ierobežotu atbildību izrakstītos rēķinus, tulkot kā tiesāšanās izdevumus. Pieņem, ka varētu runāt par likumiskajiem procentiem, taču ne par līgumsodu. Var runāt par maija mēneša rēķinu. Par jūniju un jūliju atbildētājs pilnvarojis pārstāvi neatzīt prasību. Tomēr, nekādā gadījumā nevar nonāk pie slēdziena, ka /pers. D/ jāmaksā līdz 2014.gada septembrim. Atbildētājs e-pastā prasītājam konkrēti ir norādījis, ka dzīvokli nelieto, atslēgas ir pastkastītē. Māklera pilnvarojumu atbildētājs nebija redzējis. Pārstāvim nav pamata neticēt atbildētājam, ka nebija, kam nodot dzīvokli. /pers. D/ ir darījis zināmu, ka 2014.gada maija mēnesī dzīvokli ir atbrīvojis un atslēgas ir pastkastītē. Nepastāv strīds, ka lietā iesniegtā e-pasta sarakste ir notikusi starp pusēm. No e-pasta sarakstes var secināt, ka /pers. D/ ne vēlāk kā 26.maijā ir paudis gribu izbeigt līgumiskās attiecības. Prasītājs 2014.gada 3.jūlijā ir saņēmis dzīvokli atpakaļ. Šajā datumā parakstīts apsekošanas akts, /pers.A/pārņem dzīvokli. Katram ir jāmaksā par to, ko ir saņēmis, ko ir izmantojis. /pers. D/ pēc 2014.gada 3.jūlija nav neko saņēmis, neko nav izmantojis. Atbildētāja pārstāvis neiebilst, ka lietas 27.lapā esošais rēķins ir par 4 mēnešiem – par februāri, martu, aprīli, maiju. Neiebilst, ka šo rēķinu atbildētājs saņēmis maija beigās. Lūdz prasību noraidīt. Lūdz ņemt vērā norādītos argumentus.

Motīvu daļa

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrai pusei jāpierāda fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Ievērojot Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Likums „Par tiesu varu" nosaka tiesas pienākumu, izskatot jebkuru lietu, noskaidrot objektīvo patiesību, kā arī „lai gan pierādījumus iesniedz vai uz tiem atsaucas katra no pusēm, tiesai tomēr jāraugās uz tiem kritiski, jānoskaidro to objektīvā vērtība un jācenšas noskaidrot patiesos, faktiskos apstākļus, kam galarezultātā jānoved pie patiesības" *(Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 176.lpp.).*

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā paustajās atziņās, ka pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips, ka jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, un nevis tam, kurš noliedz. Tādejādi pierādīšanas pienākums vispirms gulstas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības. Līdz brīdim, kamēr prasītājs nav pierādījis prasību (savu prasījumu pamatotību), atbildētājam nekas nav jāpierāda, viņš prasību var neatzīt bez jebkādiem pierādījumiem. (*A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Tiesu namu aģentūra*)

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Lietā nav strīda par to, ka 2013.gada 23.septembrī starp prasītāju, kā izīrētāju un atbildētāju kā īrnieku noslēgts Dzīvojamo telpu īres līgums (turpmāk tekstā arī – īres līgums) (lietas 16.-20.lapa). No minētā līguma konstatējams:

- prasītājs nodevis, bet atbildētājs pieņēmis atlīdzības lietošanā dzīvokli, kurš atrodas /adrese/ (līguma 1.1.punkts);
- īres maksa noteikta EUR 645,- , kas īrniekam jāiemaksā dzīvokļa saimnieka bankas kontā līdz katra mēneša 23.datumam (līguma 2.1., 2.2., 3.1.2.punkts);
- atbildētājs apņēmies maksāt līgumsodu 0,5% apmērā no īres maksas par katru kavēto dienu (līguma 2.3.punkts);
- puses vienojušās, ka īres maksā netiek iekļauta maksa par komunālajiem pakalpojumiem, kā arī elektrību; īrnieks apņēmies ciest sekas, ja savlaicīgi neapmaksā ikmēneša noteikto maksājumu (saskaņā ar namīpašuma apsaimniekotāja izsniegtu rēķinu) (līguma 2.4.-2.5., 3.1.2.punkts);
- atbildētājs apņēmies pēc līguma darbības beigām atdot prasītājam dzīvokli tādā stāvoklī, kādā tas bijis dzīvokļa nodošanas brīdī, ņemot vērā dabisko nolietojumu; apņēmies atlīdzināt zaudējumus prasītājam, kas atbildētāja rīcības rezultātā ir radušies dzīvoklim un lietošanā nodotajām lietām (līguma 3.1.4., 3.1.5.punkts);
- prasītājs ir apņēmies nodot atbildētājam lietošanā dzīvokli ar visām līguma pielikumā norādītajām lietām uz četriem mēnešiem; nozīmēt pilnvaroto personu, kura nepieciešamības gadījumā pārstāvēs prasītāja intereses prasītāja prombūtnes laikā (līguma 4.1.1., 4.1.4.punkts);
- līgums noslēgts līdz 23.09.2014. (līguma 5.1.punkts);
- atbildētājs, līguma noslēgšanas dienā, veicis drošības naudas iemaksu EUR 645,- apmērā (līguma 5.2.punkts);
- jebkurai pusei tiesības izbeigt līgumu, brīdinot par to otru pusi rakstveidā vismaz 2 mēnešus iepriekš (līguma 5.8.punkts);
- puses vienojušās par drošības naudas atmaksas kārtību (līguma 5.10.punkts).

Pušu starpā pastāv strīds par īres līguma pirmstermiņa pārtraukšanu, par īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem parāda apmēru, nokavējuma apmēru un sekām.

Turklāt, prasītājs atsaucoties uz Īres līguma 5.11.punktu, norādījis, ka atbildētāja vainas dēļ viņam nodarīti zaudējumi. Prasītājs uzskata, ka viņam ir tiesības samazināt izmaksājamās drošības naudas apmēru atbilstoši nodarītajiem zaudējumiem. Zaudējumu apmērs samazināts līdz drošības naudas apmēram, t.i., EUR 645,-.

Atbildētājs apstrīd, ka būtu nodarījis prasītājam zaudējumus.

Prasība par zaudējumu piedziņu nav celta. Taču tiesa ņem vērā, ka starp pusēm arī nepastāv strīds, ka līguma noslēgšanas dienā, īrnieks iemaksājis drošības naudu EUR 645,- varbūtējo iespējamo zaudējumu nodrošināšanai. Starp pusēm nepastāv strīds, ka prasītājs, atsaucoties uz pielīgto, drošības naudu nav atgriezis.

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Minētās tiesību normas

izpratnē ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu, katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., lpp.209.).*

Tiesa nekonstatē, ka prasītājs ir pierādījis apstākļus, kas dotu pamatu secinājumam, ka atbildētājam vispār ir iestājies zaudējumu atlīdzības pienākums. Lietā nav pierādījumu par dzīvokļa, īrnieka rīcībā nodoto mēbeļu, iekārtu un ierīču stāvokli brīdī, kad atbildētājs pieņēma dzīvokli lietošanā. Lietā netika iesniegts pieņemšanas-nodošanas akts, uz ko atsaucās prasītāja pārstāvis tiesas sēdē. Minēto apstākļu dēļ, vadoties pēc Civilprocesa likuma 104.panta otrajā daļā noteiktā, prasītāja paustajai nostājai konkrētajā jautājumā nav pierādījuma nozīmes. Tā kā nav fiksēts dzīvokļa un tajā esošo lietu stāvoklis pie dzīvokļa nodošanas atbildētājam, tad 2014.gada 3.jūlijā sastādītajam apsekošanas aktam (lietas 28.-31.lapa) nav izšķirošas nozīmes izspriežamajā jautājumā. Tiesai nav likumīga pamata izdarīt pieņēmumus par bojājumu apjomu, iemesliem, un akceptēt prasītāja norādīto zaudējumu apmēru.

Tiesa secina, ka nav pierādīts, ka prasītājam kā izīrētājam ir tiesības samazināt izmaksājamās drošības naudas apmēru. Jautājums, saistībā ar iemaksāto drošības naudu, risināms likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $12.^1$ pantā noteiktajā kārtībā.

Pušu starpā pastāv strīds par īres līguma pirmstermiņa pārtraukšanu, īres maksas apmēru.

Civillikuma 1589.pantā ir noteikti gadījumi, kad pēc Civillikuma pielaižama vienpusēja atkāpšanās no līguma. Un minētajā pantā noteikts, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 27.pantu dzīvojamās telpas īrniekam ir tiesības, ja līdzēji nav norunājuši citādi un ja tam piekrīt visi īrnieka pilngadīgie ģimenes locekļi, jebkurā laikā izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, par to mēnesi iepriekš rakstveidā brīdinot izīrētāju.

Minētais pants piešķir īrniekam tiesības atteikties no dzīvojamās telpas īres līguma jebkurā laikā. Taču kā to norāda Rolands Krauze (*Par dzīvojamo telpu īri. Likums ar komentāriem. Ceturtais papildinātais izdevums – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 126.lpp.)*, tad "atzīstot, ka dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktais termiņš ir saistošs abiem līdzējiem, tātad arī īrniekam, un vienlaikus atzīstot īrnieka tiesības izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu jebkurā laikā bez likumā norādītā pamatojuma (CL 2168., 2170., 2172.p.), izīrētājam saskaņā ar Civillikuma noteikumiem var rasties pamats prasīt no īrnieka zaudējumu atlīdzību par nesaņemto īres maksu par laiku līdz termiņa beigām. Tātad izīrētājs var prasīt atlīdzību par zaudējumiem, kas viņam radušies tāpēc, ka īrnieks no dzīvojamās telpas īres līguma atteicies pirms termiņa (CL 2144.p.)." Nevar šajā gadījumā piemērot Civillikuma 2144.panta noteikumus, kas paredz: ja īrnieks patvaļīgi atsakās no īres līguma pirms līgumā noteiktā laika, tad no viņa var tūlīt prasīt visas īres naudas samaksu līdz līgumā paredzētā termiņa beigām. Īrnieka rīcību, kas izpaužas, atsakoties no īres līguma pirms termiņa, nevar atzīt par patvaļīgu, ja komentējamais pants īrniekam piešķir tiesības dzīvojamās telpas īres līgumu izbeigt jebkurā laikā.

Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas ceturtā protokola

2.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ikvienam cilvēkam, kurš likumīgi atrodas kādas valsts teritorijā, ir tiesības uz brīvu pārvietošanos un tiesības brīvi izvēlēties dzīvesvietu šajā teritorijā.

Par tiesībām atkāpties no līguma puses vienojušās Īres līguma 5.8.punktā. Starp pusēm nepastāv strīds, ka atbildētāja rīcība izvērtējama tieši kontekstā ar šo Īres līguma 5.8.punktu. Taču minētajā punktā nav izvirzīti citi nosacījumi līguma izbeigšanai, kā vien otras puses rakstiska brīdināšana.

Tiesa konstatē, ka starp pusēm noslēgtais īres līgums par nekustamā īpašuma izīrēšanu noslēgts uz termiņu līdz 2014.gada 23.septembrim.

No izdrukas no pušu elektroniskās sarakstes satura, kopsakarā ar pušu pārstāvju paskaidrojumiem tiesas sēdē, secināms, ka atbildētājs 2014.gada 23.maijā prasītājam ir rakstījis, ka no maija mēneša ir rakstījis, ka nedzīvo prasītāja dzīvoklī, dzīvoklis atbrīvots. uz ko prasītājs atbildējis, ka nav saņēmis vēstuli ne elektroniskā veidā, ne pa pastu ar priekšlikumu pirms termiņa izbeigt īres līgumu; piedāvājis risinājumu līguma darbības pārtraukšanai. Atbildētājs 2014.gada 26.maijā prasītāju informējis, ka nebūs Latvijā vēl 60 dienas, lai parakstītu aktu, viens atslēgu komplekts pasta kastītē (lietas 100.lapa).

Tiesa konstatē, ka atbildētājs saprotamā veidā ir darījis zināmu prasītājam, ka īres līguma priekšmets viņam vairs nav nepieciešams, to nodot atpakaļ izīrētājam, faktiski atsakoties no īres līguma pirms termiņa.

Konkrētajā gadījumā tiesa vadās pēc Civillikuma 1492.pantā noteiktā, ka rakstiskā darījuma aktus var sastādīt tādā formā, kā katrs vēlas; pie tam nav vajadzīgas nekādas sevišķas formalitātes un darījuma dalībnieki nav saistīti ne ar kādiem paraugiem.

Neskatoties uz to, ka atbildētājs bija prasītājam 2014.gada 24.maijā paziņojis, ka Latvijā nebūs vēl 60 dienas, kā arī, nesagaidot Īres līguma 5.8.punktā noteikto 2 mēnešu termiņu, prasītājs 2014.gada 3.jūlijā ir veicis dzīvokļa apsekošanu (lietas 28.lapa). No minētā fakta tiesa izdara secinājumu, ka prasītājam neradās šaubas par to, ka atbildētājs ir uzteicis īres līgumu. Tiesas sēdē starp pušu pārstāvjiem faktiski nepastāvēja strīds, ka prasītājs dzīvokli pārņēma 2014.gada 3.jūlijā. No 2014.gada 3.jūlija Dzīvojamās telpas /adrese/ apsekošanas akta (lietas 28.-31.lapa) konstatējams, ka atbildētājs apsekošanā nav piedalījies; apsekotāji nav konstatējuši dzīvoklī īrniekam piederošās mantas. Secināms, ka uz apsekošanas dienu atbildētājs īrēto dzīvokli bija atbrīvojis.

No minētā ir secināms, ka atbildētājs faktiski ir izpildījis likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 27.panta nosacījumus un vienu mēnesi iepriekš brīdinājis izīrētāju par pirmstermiņa īres līguma laušanu.

Kā to norāda Rolands Krauze *(Par dzīvojamo telpu īri. Likums ar komentāriem. Ceturtais papildinātais izdevums – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 126.lpp.)*, tad "Ja dzīvojamā telpa, brīdinājuma termiņam iestājoties, atbrīvota un nodota izīrētājam dzīvošanai derīgā stāvoklī, izbeidzas īrnieka pienākums maksāt īres maksu."

Tiesa konstatē, ka lietā nav pierādījumu, ka pēc 2014.gada 3.jūlija atbildētājam bija iespēja lietot konkrēto dzīvokli, kas bija konkrētā īres līguma priekšmets. Tāpat nav pierādījumu, ka atbrīvotais dzīvoklis uz apsekošanas dienu nebūtu bijis dzīvošanai derīgā stāvoklī. Nav pierādījumu, ka atbildētājs pārkāpis Īres līguma 3.1.4.punktu, jo lietā neatrodas pierādījumi par nodotajām lietām, ne arī par to stāvokli pie dzīvokļa nodošanas īrniekam.

Civillikuma 1.pants noteic, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Tiesa, novērtējot abu pušu konkludentās darbības, konstatē, ka pušu rīcība vērtējama kā tāda, kas dod pamatu secināt, ka

neviena no pusēm nav bijusi ieinteresēta turpināt īres attiecības līdz noteiktajam īres līguma termiņam. Tiesa konstatē, ka līgums ir izbeigts ar 2014.gada 3.jūliju, kad prasītājs pārņēma īres priekšmetu, tādejādi ar šo datumu izbeidzas īrnieka pienākums maksāt īres maksu.

Tāpēc tiesa konstatē, ka prasība ir pamatota par īres maksas piedziņu par 2014.gada maija, jūnija mēnesi – par katru mēnesi EUR 645,- apmērā. Kā arī piedzenama īres maksa par 2014.gada 1.un 2.jūliju, t.i., EUR 43,- (summa iegūta sekojoši: mēneša maksa EUR 645,- : 30 mēneša dienām=EUR 21,5 x 2 dienas=EUR 43,-.). Konstatējams, ka piedzenams īres maksas parāds kopā EUR 1333,- apmērā.

Vadoties pēc likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $12.^1$ panta pirmajā daļā noteiktā, ja īrnieks, īres līgumam izbeidzoties, ir parādā izīrētājam īres maksu vai maksu par pakalpojumiem, kā arī par nodarītajiem zaudējumiem, parāds tiek dzēsts un zaudējumi atlīdzināti no drošības naudas.

Tiesa konstatē, ka ir pamats īres maksas parādu daļēji dzēst un zaudējumi a no drošības naudas. Tādejādi, prasība daļā par īres maksas parāda piedziņu apmierināma par EUR 688,- t.i., starpība, kas rodas starp īres maksas parādu un neatgriezto drošības naudu EUR EUR 645,-.

No prasības satura izriet, ka prasītājs par kavēto īres maksu lūdz piedzīt gan līgumsodu, gan arī likumiskos procentus par vienu un to pašu periodu (lietas 72.-73.lapa). Minētais ir pretrunā ar likumdevēja gribu jautājumos, kas saistāmi ar nokavējuma sekām.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Tādējādi, tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājas saistību neizpildes gadījumā. Līgumsoda apmēru noteikuši līdzēji. Atbildētājs apstrīd prasību šajā daļā.

Izspriežot prasījumu šajā daļā, tiesa vadās no iepriekš konstatētā, ka līgums izbeigts 2014.gada 3.jūlijā.

Tiesa pievienojas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments 2013. gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr. SKC-644/2013 paustajām atziņām, - ja tiek izmantotas pielīgtās tiesības lauzt līgumu pirms termiņa, līgumam izbeidzoties pirms termiņa, zūd arī līgumiskais pamats pielīgto procentu un līgumsoda aprēķināšanai un piedziņai atbilstoši līguma nosacījumiem, jo nav nekāda tiesiska pamata to piemērošanai pēc līguma izbeigšanās. Līgumiskie procenti un līgumsods gadījumos, kad līdzējs tiesīgi atkāpjas no līguma, ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt.

Tādejādi, lai aprēķinātu līgumsodu par kavētajiem maksājumiem, nosakāms maksājumu nokavējuma iestāšanās laiks.

No līguma 2.3.punkta konstatējams, ka puses vienojušās, ja atbildētājs savlaicīgi līdz nākamā kalendārā mēneša 23.datumam neveic īres maksas maksājumu, tad atbildētājam ir jāmaksā līgumsods 0,5% apmērā no īres maksas par katru nokavēto dienu.

No minētā izriet, ka atbildētājam bija pienākums veikt īres maksas EUR 645,- apmērā samaksu par 2014.gada maiju līdz 2014.gada 23.jūnijam. Nav strīda, ka atbildētājs samaksu nav veicis. Pieļauts kavējums, par kuru ir likumīgs pamats aprēķināt līgumsodu - no 24.jūnija līdz 2014.gada 3.jūlijam, t.i., 10 nokavējuma dienas. Tādejādi līgumsods aprēķināms sekojoši: EUR 645,- x 0,5% = EUR 3,22 x 10 nokavējuma dienas = EUR 32,20.

Īres maksu par 2014.gada jūniju un 2014.gada 1. un 2.jūliju atbildētājam bija pienākums samaksāt līdz 2014.gada 3.jūlijam, t.i., līdz līguma izbeigšanas dienai. Tiesa konstatē, ka par šo periodu, tāds nokavējumus, par kuru būtu pamats aprēķināt līgumsodu, nepastāv.

Taču tiesa ņem vērā, ka prasot piedzīt līgumiskos procentus, tiek izvirzīts prasījums, kas apmēra ziņā ietver prasījumu par likumisko procentu piedziņu. No prasības pieteikuma, tā vēlākajiem papildinājumiem, tiesa secina, ka līgumsods aprēķināts līdz prasības sagatavošanas dienai – 2014.gada 2.decembrim

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta otro un ceturto daļu, likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā. Procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Bet, ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu.

Tiesa, ievērojot prasījuma robežas, konstatē, ka prasītājam ir tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no vēl nesamaksātās pamatparāda summas, kas pastāvēja uz 2014.gada 3.jūliju, t.i., no EUR 688,-, par laiku no 2014.gada 4.jūlija līdz 2015.gada 7.aprīlim (līdz dienai, kad sagatavots pieteikums par prasības summas palielināšanu), ievērojot Civillikuma 1763.pantā minētos procentu pieauguma aprobežojumus.

Tādejādi par īres maksas nokavējumu likumiskie procenti aprēķināmi par 277 nokavējuma dienu. EUR 688,- x 6% = EUR 41,28 : 365 gada dienām= EUR 0,11 dienā x 277 nokavējuma diena = EUR 30,47.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja nekompensēto komunālo pakalpojumu parādu EUR 1072.52 apmērā.

Izspriežot prasījumu šajā daļā, tiesa vadās no iepriekš konstatētā, ka līgums izbeigts 2014.gada 3.jūlijā. Tāpēc parāds aprēķināms, pamatojoties uz rēķiniem, kas attiecināmi uz laiku, kad atbildētājam bija nodrošināta iespēja lietot konkrēto dzīvokli, izmantot komunālos pakalpojumus, t.i., pirms prasītājs dzīvokli bija pārņēmis.

No Īres līguma 2.4.-2.5., 3.1.2.punktiem izriet, ka puses vienojušās, ka īres maksā netiek iekļauta maksa par komunālajiem pakalpojumiem, kā arī elektrību; īrnieks apņēmies ciest sekas, ja savlaicīgi neapmaksā ikmēneša noteikto maksājumu (saskaņā ar namīpašuma apsaimniekotāja izsniegtu rēķinu).

Starp pusēm nepastāv strīds, ka rēķins Nr.4065/2014-05 par EUR 559,27 atbildētājam izsniegts tikai maija beigās. Norādīts aprēķina periods 01.05.2014.-31.05.2014., komunālie pakalpojumi par periodu 01.04.2014.-30.04.2014.; samaksas termiņš 31.05.2014. (lietas 27.lapa) Rēķins Nr.4065/2014-06 par EUR 136,72. Norādīts aprēķina periods 01.06.2014.-30.06.2014., komunālie pakalpojumi par periodu 01.05.2014.-31.05.2014.; samaksas termiņš 30.06.2014. (lietas 26.lapa). Rēķins Nr.4065/2014-07 par EUR 90,32. Norādīts aprēķina periods 01.07.2014.-31.07.2014., komunālie pakalpojumi par periodu 01.06.2014.-30.06.2014.; samaksas termiņš 31.07.2014. (lietas 24.lapa). Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs samaksu ir veicis.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs nav veicis samaksu prasītājam par komunālajiem pakalpojumiem EUR 786,31 apmērā.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.pantā noteikts, ka maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos.

Tiesa konstatē puses Īres līgumā nav vienojušās par konkrētiem samaksas termiņiem. Tiesa ņem vērā, ka

attiecībā ne uz vienu no iepriekš norādītajiem rēķiniem nevar izdarīt viennozīmīgus secinājumus, kad tieši atbildētājs tos ir saņēmis, kāds varētu būt atbildētājam dotais samaksas termiņš. Tāpēc tiesa pieņem, ka samaksas termiņš iestājās līguma izbeigšanas dienā 2014.gada 3.jūlijā, kad atbildētājam bija pilnībā jānorēķinās ar prasītāju. No 2014.gada 4.jūlija skaitāms nokavējums līdz pat 2015.gada 7.aprīlim, t.i., līdz dienai, kad sagatavots pieteikums par prasības summas palielināšanu.

Tādejādi par komunālo pakalpojumu maksājumu nokavējumu likumiskie procenti aprēķināmi par 277 nokavējuma dienu. EUR 786,31 x 6% = EUR 47,18 : 365 gada dienām= EUR 0,13 dienā x 277 nokavējuma diena = EUR 36,01.

Prasītājs lūdzis noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā.

Tiesa secina, ka pamatojoties uz Civillikuma 1765.panta otro un ceturto daļu, Civilprocesa likuma 195.pantā noteiktajam, ir prasītājam ir tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no vēl nesamaksātās pamatparāda summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma pilnai izpildei, ievērojot Civillikuma 1763.pantā minētos procentu pieauguma aprobežojumus.

Ievērojot tiesas konstatētos apstākļus, tiesa secina, ka prasītājs savu prasību ir pierādījis daļēji un tā apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas nosacījumiem prasītāja lūgums par tiesas izdevumu piedziņu apmierināms daļēji. Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ja prasība apmierināta daļēji, samaksātos tiesas izdevumus piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasība sākotnēji celta par EUR 3910,52 piedziņu.

Tiesa konstatējusi, ka prasība pamatota daļā par īres maksas parāda piedziņu par EUR 688,- apmērā; īres maksas nokavējuma līgumsoda piedziņu EUR 32,20 apmērā; īres maksas nokavējuma likumisko procentu piedziņu EUR 30,47 apmērā; parāda par komunālajiem pakalpojumiem piedziņu EUR 786,31 apmērā; komunālo pakalpojumu maksājumu nokavējuma likumisko procentu piedziņu EUR 36,01 apmērā. Tātad tiesa konstatējusi, ka prasība ir apmierināma EUR 1572,99 apmērā, kas sastāda 40,22% no prasītāja norādītās prasības summas. No lietas rakstveida pierādījumiem secināms, ka prasītājs, iesniedzot prasību, nomaksājis valsts nodevu EUR 391,16 (lietas 12.lapa) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (lietas 13.lapa) apmērā. Prasītājam radušies tiesas izdevumi EUR 395,86 apmērā. Ņemot vērā tiesas apmierināto prasījumu apmēru, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi EUR 159,21 apmērā (summa iegūta sekojoši: EUR 391,16 x 40,22%= EUR 159,21).

Prasītājs, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktu, lūdz piedzīt no atbildētāja juridisko pakalpojumu izdevumus. Tiesas sēdē norādītais izdevumu apmērs - EUR 577,-.

No rakstveida pierādījumiem konstatējams, ka rēķinā kā juridisko pakalpojumu sniedzējs ir norādīts SIA „Juristi2.eu", uz to attiecināms arī maksājuma uzdevums (lietas 36.-88lapa). Lietas lapās 86.-87. atrodas divi maksājuma uzdevumi, kur kā maksātājs norādīts prasītājs, kurš veicis samaksu zvērinātu advokātu birojam INVE un zvērinātai advokātei Indrai Dogad, maksājuma mērķī norādītais nav sasaistāms ar izskatāmo lietu. Lietas 107.lapā atrodas zvērinātu advokātu biroja INVERSUS izrakstīts avansa rēķins prasītājam par juridiskajiem pakalpojumiem. Lietas 108.lapā atrodas Indras Dogādovas advokātu biroja izrakstīts avansa rēķins prasītājam par juridiskajiem pakalpojumiem.

Izspriežot prasītāja lūgumu piedzīt no atbildētāja juridisko pakalpojumu izdevumus, tiesa vadās pēc Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 23.novembra spriedumā lietā Nr. SKC–377/2011 un 2015. gada 28.augusta spriedumā lietā Nr. SKC-0187/2015 paustajām atziņām.

Senāts atzinis, ka apelācijas instances tiesa, konstatējot, ka kvītis par juridiskās palīdzības sniegšanu prasītājai ir izrakstījis nevis zvērināts advokāts, bet gan juristu asociācijas pārstāvis, pamatoti noraidījusi prasījumu par izdevumu juridiskās palīdzības samaksai piedziņu. Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas pirmais punkts par atlīdzināmiem ir atzinis izdevumus tieši advokāta palīdzības samaksai, kas nozīmē, ka lietā ir jābūt dokumentam, kas apliecina, ka attiecīgā persona, kas ir veikusi pārstāvību vai sniegusi juridisko palīdzību, ir advokāts.

Tiesa konstatē, ka lietā esošā pilnvara (lietas 14.-15.lapa) neapliecina ne to, ka pilnvarotās fiziskās personas ir advokāti, kam ir būtiska nozīme, lemjot jautājumu par izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņu. Atbildētāja pārstāvis uz šo apstākli tiesas sēdē vērsa prasītāja pārstāvja uzmanību. Taču no prasītāja puses nekādi papildus pierādījumi netika iesniegti.

Latvijas Republikas Advokatūras likuma 48.^{1} pants noteic, ka zvērināta advokāta pilnvarojumu un tā apjomu, kā arī tiesības izpildīt šā likuma 48.pantā noteiktos uzdevumus apliecina orderis, kura paraugu apstiprina Latvijas Zvērinātu advokātu padome.

Tādējādi tieši orderis ir dokuments, kas apliecina attiecīgās personas advokāta statusu un atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktam rada tiesības procesā vinnējušajai pusei pieprasīt izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņu no zaudējušās puses.

Tā kā lietā nav apstiprinājies, ka prasītājam izdevumi radušies tieši saistībā ar izdevumiem advokāta palīdzības samaksai, ir pamats noraidīt lūgumu par izdevumu atlīdzināšanu prasītājam.

Tiesa secina, ka prasītāja samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi pilnībā nenosedz ierakstīto sūtījumu izdevumus, kas saskaņā ar lietā esošo uzziņu par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem, sastāda EUR 15,96. Starpība starp prasītāja nomaksāto summu un faktiskajiem izdevumiem piedzenama no atbildētāja, t.i., EUR 11,26 par labu valstij, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39. un 42.pantu.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājam labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 42.-44., 97., 190.-193., 204.^{1} , 187., 194., 415.pantu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt prasību.

PIEDZĪT no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/ (/pers. A/), personas kods /personas kods/, īres maksas pamatparādu par EUR 688,- apmērā; īres maksas nokavējuma līgumsodu EUR 32,20 apmērā; īres maksas nokavējuma likumiskos procentus EUR 30,47 apmērā; maksas par komunālajiem pakalpojumiem pamatparādu EUR 786,31 apmērā; komunālo pakalpojumu maksājumu nokavējuma likumiskos procentus EUR 36,01

apmērā; tiesas izdevumus EUR 159,21 – KOPĀ 1732,20 (viens tūkstotis septiņi simti trīsdesmit divi euro un 20 centi).

ATZĪT /pers. A/(/pers. A/), personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par laiku no tiesas nolēmuma stāšanās spēkā līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) likumiskos procentus - 6% gadā no piespriestā, bet neatmaksātā īres maksas pamatparāda EUR 688,- un maksas par komunālajiem pakalpojumiem pamatparāda EUR 786,31. Noteikt, ka kopējais likumisko procentu apmērs nepārsniedz pamatparāda apmēru.

NORAIDĪT prasību pārējā daļā.

PIEDZĪT no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij EUR 11,26 (vienpadsmit euro 26 centi) ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, kas jāiemaksā sekojošā kontā: Tiesu administrācija Mūkusalas ielā 41b, Rīgā NMR 90001672316 ar PVN apliekamās personas reģistrācijas Nr. LV 90001672316 saņēmēja iestāde ; Valsts kase BIC kods : TRELLV22 konta Nr. LV51TREL2190458019000, ekonomiskās klasifikācijas kods 21499. Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Gulbenes rajona tiesas kancelejā.

NOTEIKT atbildētājam termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma pasludināšanas dienas. Sūdzība iesniedzama Gulbenes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pasludināšanas diena – 2015.gada 26.oktobris.

Tiesnese M.Bogdane